

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2018

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av årets reguleringsopplegg.

2 FISKET ETTER SEI I 2016

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2016 enige om en TAC på sei i Nordsjøen og Skagerrak på 65 696 tonn, hvorav Norge hadde en andel på 33 532 tonn sei etter kvotebytte og avsetning til tredjeland. Av dette ble det avsatt 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Disponibel kvote av sei i Nordsjøen og Skagerrak for norske fiskere, etter avsetning til forskning og undervisning, var med det på 33 522 tonn.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kunne fiske inntil 500 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde 6a nord for 56°30' N. Dette ble ikke fordelt mellom fartøygruppene. Den 25. april var den norske kvoten på 500 tonn sei i ICES-statistikkområde 6a beregnet oppfisket. Fisket ble stoppet samme dag.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2016

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	20 022	24 667	-4 645	123 %	276 838
Torsketrål ¹	10 966	11 927	-961	109 %	153 639
Seitrål	2 854	5 270	-2 416	185 %	49 926
Avgrenset nordsjøtrål	1 426	2 838	-1 412	199 %	30 106
Pelagisk-/nordsjøtrål	4 776	4 632	144	97 %	42 933
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ²	100	100	0	100 %	234
Not	5 500	2 342	3 158	43 %	10 852
Konvensjonelle totalt	8 000	4 501	3 499	56 %	48 695
Konvensjonelle havfiskefartøy		1 121			14 273
Andre konvensjonelle fartøy		3 303			34 422
Forskning og undervisning	10	2	8	16 %	18
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		49			115
Totalt	33 532	31 561	1 971	94 %	662 051

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 15. februar 2017

¹ Enkelte torsketrålere har strukturkvoter fra seitrålgruppen og følgelig skal noe av kvantumet fra torsketrålerne belastes seitrålernes gruppekvote. Dette er hensyntatt i tabellen ovenfor, men blir ikke utført i Fiskeridirektorats ukestatistikk.

² Det ble foretatt en skjønsmessig avkortning av gruppekvoten til pelagisk-/nordsjøtrål på basert på estimater av mengden uregistrert sei som gikk til oppmaling i industritrålfisket året før.

3 FISKET ETTER SEI I 2017

Norge og EU ble i kvoteforhandlingene for 2017 enige om en TAC på 106 332 tonn i ICES statistikkområde 3a, 4 og 6. Som utgangspunkt gir dette en kvote på 96 337 tonn i Nordsjøen og Skagerrak, hvorav Norge har en andel på 52 %. Som følge av at EU fra 1. januar 2016 innførte ilandføringsplikt for en rekke fartøygrupper som fisker etter sei, ble TAC oppjustert med 4,1 % slik at endelig TAC ble fastsatt til 100 287 tonn.

Norges andel av avtalt TAC er som nevnt 52 %, hvilket gir en kvote på 52 149 tonn. Norge byttet til seg 250 tonn sei fra EU, og 880 tonn sei ble avsatt til Sverige i henhold til «Sverigeavtalen» for 2017. Norsk totalkvote for 2017 ble dermed på 51 509 tonn, hvorav 10 tonn er avsatt til forskning. Dette er en økning på nesten 54 % sammenlignet med året før.

I 2016 gjensto det 1 971 tonn av kvoten ved årets slutt. I henhold til avtalen med EU kan inntil 10 % ubenyttet kvantum overføres til neste år; denne muligheten ble benyttet i overgangen fra 2016 til 2017. De 1 971 tonnene ble fordelt i henhold til gjeldende fordelingsnøkler.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kan fiske inntil 500 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde 4.a nord for 56°30' N. I likhet med 2015 ble ikke dette fordelt mellom fartøygruppene. Den 27. mars 2017 var den norske kvoten på 500 tonn sei i ICES-statistikkområde 4.a beregnet oppfisket. Fisket ble stoppet samme dag.

Tabell 2: Gruppekvoter i 2017

Fartøygrupper	Forskriftskvoter	Justert kvoter
Not	5 500	5 500
Konvensjonelle	8 000	8 000
Trål	38 009	39 980
Torsketrål	24 097	25 535
Seitrål	6 272	6 646
Avgrenset nordsjøtrål	1 758	1 794
Pelagisk-/nordsjøtrål	5 883	5 905
Totalt	51 509	53 480

Estimert fangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket i 2017 belastes gruppekvoten til pelagisk- og nordsjøtrål i 2018.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2017 – foreløpige tall

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter (tonn)	Justerte kvoter (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	38 009	39 980	38 974	1 006	97 %	286 761
Torsketrål ¹	24 097	25 535	28 423	-2 888	111 %	209 314
Seitrål	6 272	6 646	4 944	1 702	74 %	36 405
Avgrenset nordsjøtrål	1 758	1 794	1 699	95	95 %	14 834
Pelagisk-/nordsjøtrål	5 783	5 805	3 808	1 997	66 %	25 537
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ²	100	100	100	0	100 %	671
Not	5 500	5 500	2 606	2 894	47 %	12 368
Konvensjonelle totalt	8 000	8 000	4 504	3 496	56 %	41 864
Konvensjonelle havfiskefartøy			1 661			16 897
Andre konvensjonelle fartøy			2 843			24 967
Forskning og undervisning	10	10	14	-4	140 %	135
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)			47	-47		347
Totalt	51 509	53 480	46 145	7 335	86 %	340 654

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 4. oktober 2017

¹ Enkelte torsketrålere har strukturkvoter fra seitrålgruppen og følgelig skal noe av kvantumet fra torsketrålerne belastes seitrålernes gruppekvote. Dette er hensyntatt i tabellen ovenfor, men blir ikke utført i Fiskeridirektorats ukestatistikk.

² Det ble foretatt en skjønnsmessig avkorting av gruppekvoten til pelagisk-/nordsjøtrål på basert på estimater av mengden uregistrert sei som gikk til oppmalning i industritrålfisket året før.

3.1 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED TRÅL

3.1.1 Fartøy med torsketråltillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse er regulert med maksimalkvoter. For fartøy med torsketråltillatelse som er registrert som fabrikktrålere ble maksimalkvoten satt til 1 260 tonn ved årets start. For øvrige torsketrålere ble maksimalkvoten satt til 900 tonn.

Så langt i 2017 har 29 torsketrålere fisket på 31 tillatelser i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Det er like mange fartøy som fisket i 2016, men på to ekstra tillatelser. Denne gruppen har per 4. oktober fisket omtrent 28 423 tonn sei, 2 888 tonn over gruppekvoten.

Fiskeridirektoratet har anledning til å overføre ubenyttet kvanta fra en gruppe til en annen. Basert på fiskemønsteret fra tidligere år har Fiskeridirektoratet beregnet med stor sikkerhet at det i år – som i foregående år – vil gjenstå et betydelig kvantum fra andre grupper. Deler av dette kvantumet har blitt overført til torsketrål for å sørge for en hensiktsmessig avvikling av fisket.

3.1.2 Fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 550 tonn. Den 14. september ble det funnet grunnlag for å øke seitrålernes maksimalkvote til 800 tonn.

Det er bare fire aktive seitråltillatelser i 2017. Per 4. oktober hadde seitrål fisket omtrent 4 944 tonn sei, hvorav om lag halvparten er fisket av torsketralere med strukturkvoter fra seitrål.

3.1.3 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse fikk justerte gruppekvoter på 5 905 i inneværende år, hvorav 100 tonn ble trukket fra for å dekke fjorårets estimerte uregistrerte oppmaling av sei i industritrålfisket. I begynnelsen av 2017 kunne disse fiske og lande maksimalt 400 tonn. Den 16. august ble maksimalkvoten økt til 600 tonn da det ble klart at gruppekvoten antagelig ikke vill nås ellers.

Per 4. oktober har gruppen fisket 3 808 tonn sei, slik at det gjenstår 1 997 tonn av den justerte gruppekvoten.

3.1.4 Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har i 2017 en justert gruppekvote på 1 794 tonn sei.

Fra og med 19. januar 2017 ble det innført et forbud mot direktefiske etter sei for fartøy med avgrenset nordsjøtrål; i stedet ble det gitt tillatelse til å ha inntil 30 % innblanding av sei i et blandingsfiske. Den 10. mars ble denne bifangstprosenten økt til 40 % da det viste seg vanskelig å drive et hensiktsmessig fiske med bare 30 % bifangst, samt at det ble beregnet at fisketakten ville holde seg på et forsvarlig nivå med tanke på utnyttelse av gruppekvoten.

Bakgrunnen for innføringen av bifangstregimet var at presset på gruppekvoten har økt i de siste år. Dette er beskrevet nærmere i reguleringsmøtedokumentet for sei i Nordsjøen og Skagerrak våren 2017 (sak 4.10).

Per 4. oktober har gruppen fisket 1 699 tonn sei. Det beregnes at gruppekvoten til avgrenset nordsjøtrål vil overfiskes noe, men betraktelig mindre enn tidligere år og innenfor dekningsområdet av det som vil kunne overføres fra andre grupper i henhold til tradisjonelle fordelingsnøkler.

Basert på analyse av gruppens sluttsetler konkluderer Fiskeridirektoratet med at det som hovedregel er mulig å drive et hensiktsmessig fiske under ordningen. I tillegg bidrar den til å begrense fiskepresset slik at fisket kan foregå gjennom hele året, og det er sannsynlig at den bidrar til økte fangster av andre, ikke-kvoteregulerte arter.

Fiskeridirektoratet har ikke analysert i detalj hvordan bifangstordningen påvirker fartøyenes totale driftsgrunnlag. Vi viser til at næringen i all hovedsak støtter ordningen.

3.2 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ble fra årets start regulert med en maksimalkvote på 800 tonn.

Gruppen har per 4. oktober fisket 4 504 tonn av kvoten på 8 000 tonn. Konvensjonelle havfiskefartøy og andre fartøy som fisker med konvensjonelle redskap har fisket hhv. 1 661 2 843 tonn.

Fisket etter sei med konvensjonelle redskaper foregår hovedsakelig i februar og etter en rolig periode på vår og tidlig sommer tar det seg opp på sensommer og om høsten.

3.3 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

Fartøy som fisker etter sei med not er regulert med en gruppekvote på 5 500 tonn. Per 4. oktober er det fisket 2 606 tonn, det vil si at det gjenstår 2 894 tonn av gruppekvoten. Notgruppen har fanget mer sei enn i foregående år, med unntak av 2015 da fangsten var over 4 000 tonn på samme tid.

Det fiskes sjelden betydelig mengder sei med not etter sommeren.

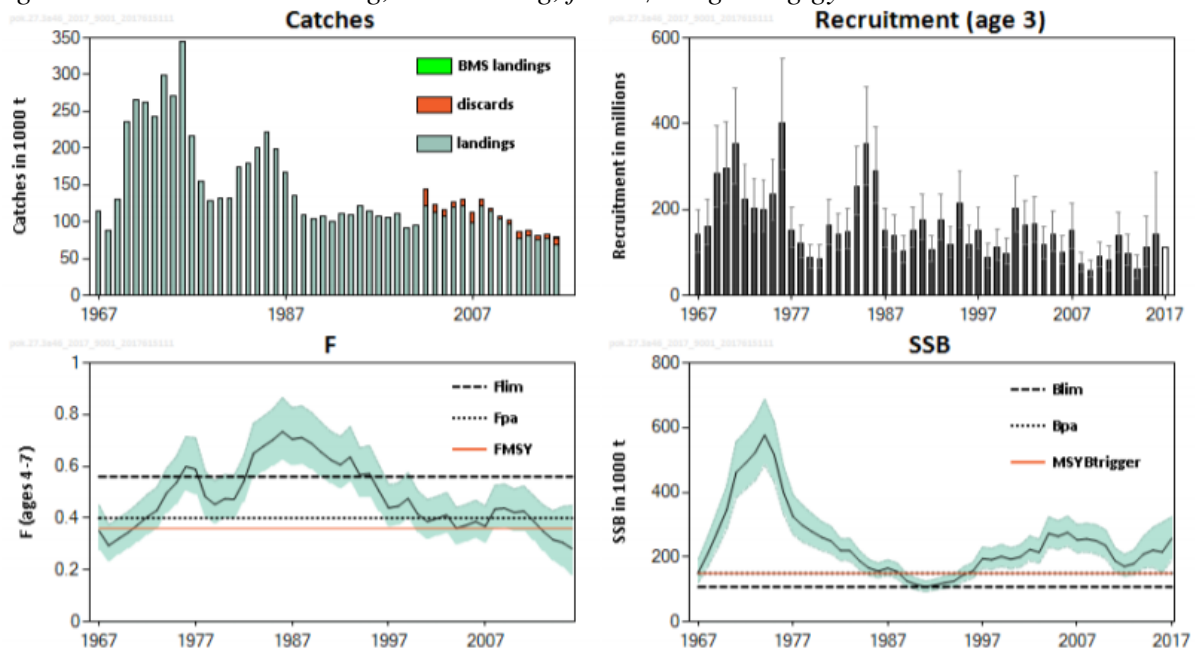
4 BESTANDSSITUASJONEN FOR 2018

ICES gir samlet råd for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde 3a og 4) og havområdene vest av 4°V (ICES statistikkområde 6).

Norge og EU har siden 2002 vært enige om en forvaltningsplan for sei i Nordsjøen og Skagerrak. Hensikten med forvaltningsplanen er å sikre et bærekraftig fiske og høyt utbytte av bestanden. I 2012 evaluerte ICES forvaltningsplanen og vurderte den til å være i henhold til før-var-prinsippet på kort sikt (< 4 år). EU og Norge ble på bakgrunn av denne anbefalingen i februar 2013 enige om ikke å endre forvaltningsplanen.

Rekrutteringen har i stor grad vært under langtidsgjennomsnittet siden 2003. Gytebestanden har variert uten noen klar trend på et nivå over $MSY B_{trigger}$ siden 1996. Fiskedødeligheten har vært under F_{MSY} siden 2013.

Figur 1: Oversikt over landing, rekruttering, fiskedødelighet og gytebiomasse.

Kilde: ICES-råd, juni 2017

ICES gjennomførte i løpet av 2016 en metoderevisjon knyttet til bestandsberegningene. Som følge av metoderevisjonen ble det også laget nye referansepunkt. Siden bestandsberegningene og referansepunktene er endret er det nødvendig å evaluere høstingsregelen for å vurdere om den fremdeles er i trål med en føre-var tilnærming. Dette arbeidet pågår fremdeles, og gjør at ICES for 2018, som i 2017, gir et råd med utgangspunkt i F_{MSY} .

En fiskedødelighet på F_{MSY} i 2018 vil ifølge ICES gi en totalkvote på 118 460. I sitt råd for 2017 skiller ICES mellom landet kvantum og fangstkvantum. Differansen mellom disse er utkast av uønsket bifangst. Anbefalingen knyttet til landet kvantum ved å følge MSY-tilnærmingen i 2018 er på 103 731 tonn, av dette er anbefalt kvote i ICES 3a og 4 på 93 980 tonn.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2018

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2018 er ennå ikke påbegynt. Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2018 tar utgangspunkt i at Norge og EU blir enige om å følge MSY-tilnærmingen og at kvotene baseres på ICES-rådgivningen knyttet til *landet* kvantum. I kapittel 3 gikk det frem at TAC ble oppjustert med 4,1 % som følge av at EU fra 1. januar 2016 innførte ilandføringsplikt for en rekke fartøygrupper som fisker etter sei. Det kan også tenkes at partene blir enige om en lignende tilnærming også for 2018. Beregningene i dette dokumentet tar imidlertid ikke hensyn til en slik oppjustering.

Dersom Norge og EU blir enige om TAC i ICES 3a og 4 på 93 980 tonn, vil Norge, som har en andel på 52 %, få en kvote på 48 870 tonn i 2018. Fiskeridirektoratet legger til grunn at avsetning til tredjeland og kvotebytte vil ligge på samme nivå som inneværende år. Videre legges det til grunn at det også for 2018 avsettes 10 tonn til forskning. Fiskeridirektoratet vil i det videre beregne gruppekvote med utgangspunkt i en norsk kvote på 48 230 tonn.

5.1 NOTFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvote til not for 2018 fastsettes til 5 500 tonn. Dette er i tråd med tidligere fastsatt gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper også i 2018 settes til 8 000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumkvote på 800 tonn.

5.3 TRÅLFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 34 730 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote, gitt ved tabell 4 nedenfor.

Tabell 4: Fordeling av gruppekvoten for trål i 2018

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		34 730
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		29 730
Herav:		
Torsketrålere	73,0	21 703
Seitrålere	19,0	5 649
Nordsjøtrålere	8,0	2 378
Sum nordsjøtrålere		7 378

5.3.1 Torsketrålere

Torsketrålernes gruppekvote er omtrent 10 % lavere i 2018 enn i 2017. Dette taler isolert sett for en noe lavere overregulering.

Overreguleringen per 1. januar 2017 var på 55 %. Maksimumkvoten var da satt til 900 tonn per kvotefaktor. I løpet av sommeren i år var det beregnet at torsketrålernes gruppekvote var oppfisket. Fisket fikk imidlertid fortsette innenfor de gjeldende maksimumkvoter siden det var svært sannsynlig at enkelte andre grupper ikke ville fiske opp sine kvoter. Den samme vurderingen og konklusjonen har holdt seg til nå.

Dersom en i 2018 ønsker tilsvarende overregulering som i 2017, blir maksimalkvoten 800 tonn per kvotefaktor; dette gir en overregulering på 53 %. En maksimalkvote på 750 innebærer en overregulering på 43 %.

Ettersom endringen i gruppekvoten for torske trål antas å bli liten er det rimelig å anta at fisket i 2018 vil avvikles omtrent som i 2017. Under forutsetning om at det ikke gjenstår kvote i 2017 finner Fiskeridirektoratet det hensiktsmessig å redusere overreguleringen noe fra årets start sammenlignet med 2017.

Fiskeridirektøren foreslår at torske trålerne reguleres med følgende maksimalkvoter i 2018:

Tabell 5: Maksimalkvoter for torske trålere i 2018

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	1 050
Andre torske trålere	1,0	750

5.3.2 Seitrålere

Under samme forutsetninger som over vil seitrålerne få en gruppekvote på 5 649 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2018.

I 2017 var seitrålerne maksimalkvote overregulert med 20 %. Per 4. oktober gjenstår omtrent 1 700 tonn av seitrålerne gruppekvote, så det kan virke som om denne overreguleringen var litt lav. En tilsvarende overregulering for 2018 ville gitt en maksimalkvote på 500 tonn. En maksimalkvote på 550 tonn gir en overregulering på 34 %.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 550 tonn.

5.3.3 Nordsjøtrålere (samlebetegnelse)

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Regneeksemplet basert på ICES' rådgivning vil gi en gruppekvote til nordsjøtrålerne på 7 378 tonn i 2018.

5.3.3.1 Estimert fangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket

I henhold til utøvelsesforskriften § 49 er det som hovedregel ikke tillatt å fiske eller lande enkelte arter, som blant annet sei til oppmaling.

I fisket med småmasket trål etter arter som øyepål og kolmule er det knyttet stor usikkerhet i fangstregistreringen ved mottak av fisk til industriformål. Fiskeridirektoratet har over tid prøvd å løse dette problemet gjennom prøvetaking ved landing. Det har imidlertid ikke lyktes

å etablere et troverdig faktum i form av estimat av de kvanta bifangst som går uregistrert til oppmaling med denne tilnærmingen.

Plikten til å registrere fangst korrekt hviler på fisker og mottager. Det er i strid med kravene i forskrift 6. mai 2014 om landings- og sluttseddel (landingsforskriften) når fisker og mottaker ikke foretar artssortering og dermed unnlater å føre sluttseddel på lovpålagt måte. Det er også en kompliserende faktor at norske landanlegg gjennomgående ikke oppfyller kravene til vekt og veiesystemer som forutsatt i landingsforskriften. Det er også utfordrende at kontrollgjennomføring ofte vanskeliggjøres som følge av HMS problemstillinger i det fysiske arbeidsmiljøet på bedriftene.

På grunnlag av det som er beskrevet og de erfaringer som er gjort over år er Fiskeridirektoratet kommet til at også denne delen av næringen i større grad må forventes å selv løse de oppgaver lovgiver har pålagt dem.

Dette innebærer at avregning av kvantum sei medgått til oppmaling etter 2018-sesongen vil bli gjennomført etter beste skjønn og med moderate kvanta, tilsvarende de foregående år.

Fiskeridirektøren foreslår at medgått bifangst fra fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøtråltillatelse i 2018 avregnes gruppeknoten i 2019.

5.3.3.2 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordeling av gruppeknoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen gir kvoter på henholdsvis 5 681 tonn til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse og 1 698 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fordelingen fremgår nedenfor.

Tabell 6: Fordeling av gruppeknoten for nordsjøtrålere i 2018

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrålere		7 378
<i>Pelagisk- og nordsjøtrål</i>	77 %	5 681
<i>Avgrenset nordsjøtrål</i>	23 %	1 698

5.3.3.2.1 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

I perioden 2006-2012 var det en sterk nedgang i totalfangsten for denne gruppen. Fra og med 2013 har imidlertid denne gruppen hatt en markant økning i fangsten; i 2016 hadde gruppen en kvoteutnyttelse på 97 %. Fisketakten i år har vært omtrent som i 2016. Dersom årsresultatet også er likt betyr det at det vil gjenstå om lag 1 300 tonn av gruppeknoten. Dette må ses i lys av at årets gruppekvote er unormalt høy.

I forkant av 2016-sesongen ble det sagt at flere fartøy skulle legge om til et direktefiske etter sei i 2016. Tall fra Fiskeridirektoratets registre over elektroniske fangst- og aktivitetsdata støtter imidlertid ikke en slik sammenheng. Siden 2013 er det bare i fjerde kvartal at vi kan se en relativ stor andel sei tatt i direktefiske. Unntakene er tredje kvartal i 2015 da 24 % av seien i tredje kvartal ble tatt i direktefiske, og andre kvartal i 2017, der 17 % av seien til nå er tatt i direktefiske. Det aller meste av seien tas fremdeles som bifangst i industritrålfisket.

Maksimalkvoten for 2017 ble satt til 400 tonn – en overregulering på 97 % - for så å bli økt til 600 tonn den 16. august. Fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse ser ut til å fange omtrent like mye sei i 2017 som i 2016 da vi så det sterkeste fiskepresset i de siste årene. At fisketakten ikke har økt i takt med at totalkvoten gikk opp i 2017 kan skyldes at maksimumkvotene var for lave fra årets start eller at gruppen – i hvertfall ikke på kort sikt – kunne omstille seg til å utnytte den økte gruppekvote. I begge tilfeller taler dette for å øke maksimumkvotene til neste år, da gruppekvote er omtrent den samme. En maksimumkvote på 500 tonn gir en overregulering på 155 % i 2018.

Fiskeridirektøren foreslår å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse en maksimumkvote på 500 tonn.

5.3.3.2.2 Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får ut ifra beregningene i tabell 6, 1 698 tonn i gruppekvote i 2018, omtrent det samme som i 2017.

I 2017 ble fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse underlagt et bifangstregime: fartøyene kunne ikke fiske direkte etter sei, men ble gitt en adgang til å ha inntil 30 % sei i enkelte hal og ved landing. Denne bifangstprosenten ble senere økt til 40 %. I tillegg til bifangstbegrensingen ble fartøyene regulert med en maksimumkvote som fra årets start var på 300 tonn per kvotefaktor. Denne ble økt til 500 tonn den 6. september. Dette var mulig da det var svært sannsynlig at inndekning for et begrenset overfiske kunne dekkes inn fra andre grupper.

Det anbefales ikke at bifangstprosenten endres. En reduksjon vil begrense fiskepresset, men vil samtidig føre til at en relativt stor del av seien som landes blir «ulovlig». Det motsatte vil være tilfellet ved en økning av bifangstprosenten. Etersom årets gruppekvote ligger an til å bli overfisket anbefales det ikke å øke bifangstprosenten.

Med maksimumkvoter på 300 tonn ble det beregnet at gruppekvote omtrent ville bli tatt. Denne anbefales derfor videreført i 2018. På grunn av en noe lavere gruppekvote medfører dette en svak økning i overreguleringen av gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse ikke kan fiske direkte etter sei i Nordsjøen og Skagerrak, men kan ha inntil 40 % innblanding av sei i de enkelte hal og ved landing.

Fiskeridirektøren foreslår å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimumkvote på 300 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimumkvote på 150 tonn.

5.4 KVOTEFLEKSIBILITET

Ordningen med kvotefleksibilitet på Norges totale kvote av sei i Nordsjøen og Skagerrak foreslås videreført.

På grunn av svært ulik kvoteutnyttelse mellom gruppene anbefales det ikke å utvide ordningen til gruppenivå, ei heller fartøynivå.

Fiskeridirektøren foreslår at overfiske i 2018 skal belastes totalkvoten i 2019.

Fiskeridirektøren foreslår at ufisket kvantum på inntil 10 % av Norges kvote i 2018, før eventuelle overføringer og kvotebytter, kan godskrives totalkvoten i 2019.

Det er svært ulik kvoteutnyttelse blant gruppene i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Enkelte grupper har lav grad av kvoteutnyttelse og har de siste årene et gjenstående kvantum som overstiger 10 %. Andre grupper har fisket innpå førstnevnte gruppes kvote og har i enkelte år fisket utover 10 % av sine gruppekvoter. For å fortsatt ha denne fleksibiliteten bør det tas høyde for at enkelte fartøygrupper kan ha gjenstående mer enn 10 % av gruppekvoten, og at et slikt kvantum kan refordeles til andre grupper.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes kvote, kan den overskytende kvoten refordeles til de andre fartøygruppene innen samme kvoteår.

5.5 PARTRÅLING

I reguleringsåret 2014 ble driftsformen partråling positivt tillatt i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Som vilkår for å drive partråling i seifisket ble det blant annet stilt krav om registrering mv. Forut for 2014 var det ikke tillatt å drive med partråling etter sei i Nordsjøen og Skagerrak da bestemmelsene om kvoteutnyttelse i reguleringsforskriften var til hinder for dette.

Partråling som driftsform har vært i vekst de siste årene. Foruten et direkte fiske etter sei driver partrållag også fiske etter annen bunnfisk i Nordsjøen, herunder særlig ikke-kvoteregulerte arter som lysing, hyse og hvitting. Partrållaktiviteten har også medført at fangster av torsk tatt som bifangst har vært økende. I reguleringsåret 2017 har derfor fartøy med avgrenset nordsjøtrål- eller nordsjøtrållatelse vært begrenset til å ta maksimalt 50 tonn torsk som bifangst (se også sak 14 om torsk sør for 62°N). På denne bakgrunn har det i 2017 blitt fastsatt et rammeverk for alt partrållfiske etter bunnfisk med stormasket trål sør for 62°N. Rammene for aktiviteten er fastsatt i utøvelsesforskriften.